

MARIA
BARNAS
GUTE
NACHT
EINSAM
KEIT
ARJAN
VAN
HELMOND

99 EDITIONS # 4

**MARIA BARNAS
ARJAN VAN HELMOND**

GUTE NACHT EINSAMKEIT

**99 UITGEVERS/
PUBLISHERS**

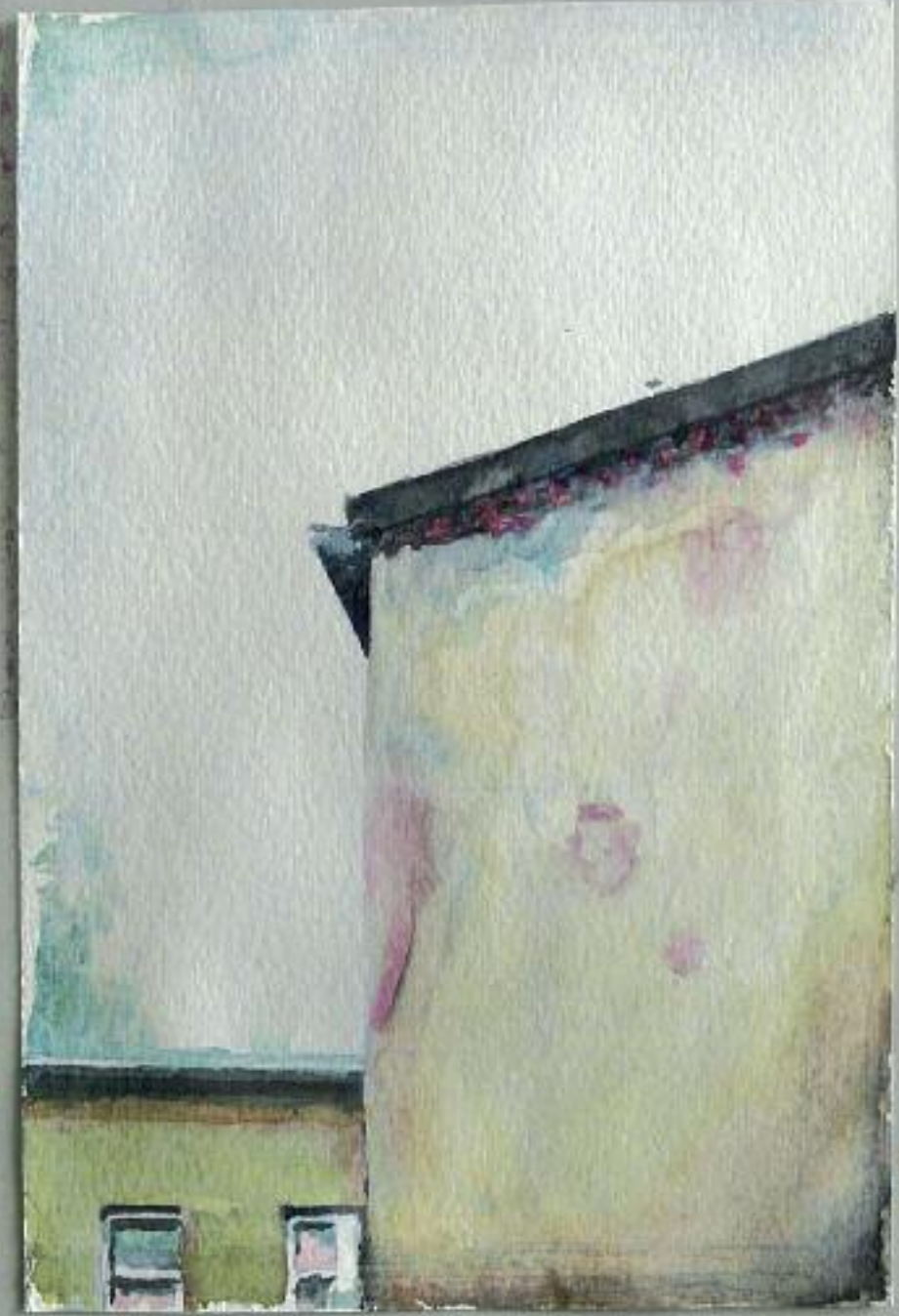
Het is de dag dat ik begin met schrijven
in boeken met een potlood weliswaar
maar met een scherpe punt
en in velerlei opzicht onomkeerbaar.

Het is *Der Untergeher* de eerste roman
die ik lees in het Duits
waarin ik als waren het vloeibare vazen
mogelijkheden in de kantlijn blijf plaatsnemen.

Het is de taal die ik mij woorden
sprakkelend in *Kreuzberg* eigen maak.

Het is de *Nostitzstraße* waar ik er veel vind.
Gute Nacht Einsamkeit ich bin so gern allein mit dir
heeft iemand netjes op de muur naast de cocktailbar
geschreven waar geen mannen komen
alleen vrouwen die meisjes lijken.

Het is de stad waar ik wel wil leven
maar ik blijf steken bij *Klavierradikalismus*.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or date, located between the two paintings.

Schrijven: dat ik gelukkig ben
met een scherp geslepen potlood en een zo goed
als nieuw boek van de *Berliner Büchertisch*
om langzaam in te verdwijnen.

Dat dit ook het leven ontwijken is
zie ik aan de grauwe vrouwen die in de *U-Bahn*
achter een opengeslagen kaft schuilgaan.

Wanneer ze het lezen kortstondig staken
om bijvoorbeeld een mueslireep met chocola
uit een shopper tussen hun tweedehandsschoenen
op te graven kan ik tot mijn schrik een haast
onmerkbare knik van verstandhouding ontwaren.

Ik wil wel weten welk leven ik heb
ontweken want tussen de regels
van Berlijn lees ik niets dan leegte.

Op weg naar het *Viktoriapark* langs de watermeloenen
een straat in die omhoog sluipt langs villa's
en een muur met klimop waarop staat dat Konrad Zuse
er woonde krijg ik het idee dat verandering ophanden is.

Ik krijg iets hoopvols
wanneer ik langs de *Kita* wandel
met de *Streichelzoo* waar je je kinderen
ruim voor de geboorte moet inschrijven
en de achteringang neem van het welvende park

waar alles wat smelt en gist en alles
wat straalt in Berlijn samenstroomt
in de liniaalrechte met keien omzoomde waterval.

Ik zie niet of de waterval echt is.
Iemand heeft hem bedacht.

Het park dat wild en romantisch moest worden
als kon Goethe er dwalen is wild en romantisch
omdat niemand er onkruid wiedt of scherven scheidt.

De vrouw die flessen stuksmijt op de paden
en tegen de auto's aan de rand van het park
krijgt dat ze ons nog komt halen.

Of het huis waar de *S-Bahn* dwars
door de onderste verdieping jaagt.

Of het technisch museum waar je al je kleingeld
in een razende turbine kunt werpen
en niemand weet waarom.

Of het *Prinzenbad* waar je in de zomer lijf
aan lijf staat in een dobberende massa
die het bad van hoek tot hoek vult als pruimen
op een *Torte* met hoofden die loom en bedeesd
lachen om nadien *Pommes* te eten met
thee uit een echte beker en niemand
anders zijn blote buik verbergt.

De bleke bovenbenen van de grauwe vrouwen
rusten als platte broden op de plastic stoelen.

Wanneer ze langzaam rijzen
staan de stoelen als steden
met andermans leven in de huid.

Losjes rollen de vrouwen me
in een sneldrogende handdoek van *Tchibo*
en nemen me onder de arm geklemd mee.

99 UITGEVERS/PUBLISHERS